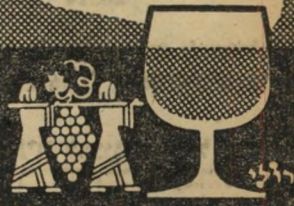

אקסטרה

אקסטרה פיין

ברנדי מזרחי

ראשון לציון ונבנון יערה

פבריקה

פקידים!
תלמידים!
סטודנטים!
הרשמו עוד חיום במאולפן גרבי לקרוס הדו-חודשי (2 x שבוע) ל-
קצרנות
עברית ו/או אנגלית
בת"א: אצל ת. בריקמא, גורדון 5
בחפיפה: ב"ים במעלה, החלוץ 13
הצלחה מובטחת!

גפד
הירחון המצויר לבידור והומור
*
הופיע מס' 3 - גליון פורים
64 עמודים • 500 מרטה

"חשיבור" - איתן (12), משמרה-העמק במכחול ובעפרון פחם, בצבעי פסטל, חיתוך בעץ וציור בגבסולי קש - הבטחה

חוה (9), שריר

"עלי-באבא" - אילן (14), גלאון

אמנות

ציור

חינוך-משותף לציור

טכס הפתיחה היה דומה, כמעט בכל פרטי, לעשרות טכסי-פתיחה אחרים, שהתקיימו בו מוזיאון תל-אביב: ציירים בחולצות-צמר אדומות, שוחי אמנות וקטלוגים בידיהם, מבקרים קפדניים עם עפרונות מחודדים ו שתיקה מסויגת רבת-משמעות וקפדנית עד כדי אימה.

רק כפרט אחד היה שונה טכסי-הפתיחה של תערוכת ילדי הקיבוץ הציירים, מן ה טכסים האחרים: האמנים עצמם נעדרו מן הטכס. האמנים, במקרה זה: 500 ילדים וילדות, בני ארבע עד שש-עשרה, מ-200 מוסדות-חינוך של קיבוצי הורס הדתי, איחדו הקיבוצים, הקיבוץ המאוחד והקיבוץ הארצי. על הקירות, על פני קומה שלמה של ה מוזיאון תל-אביב, היו מוצגות עבודותיהם. במכחול ובעפרון-פחם, בצבעי פסטל, חיתוך בעץ וציור בגבעולי-קש, הפגין דור הציירים של העתיד את כשרונותיו הבלתי-מבוטלים, המבטיחים פי כמה וכמה מן הכשרונות הנוכחיים של אמני הציור הישראליים.

ניגודים בחינוך המשותף. בעוד ש-הקטלוג הרשמי הסביר בצורה המקובלת והנודשה ביותר, כי "... מטרתה (של ה תערוכה) להציג בפני הציבור הרחב את הישגי החינוך המשותף, כדי שהם משתקפים ביצירתם האמנותית (של הילדים-הציירים)..." הרי התערוכה עצמה הציגה בדיוק את ההיפך הנמור מן המטרה המוצהרת: היא הדגישה בבירור את הניגודים התהומיים בין זרם לזרם, ואת הניגודים האישיים והאינדיווידואליים בין ילד לילד בתוך הורס השוסף. רק כסוג אחד של עבודות הופגן "השיתוף" הנכסף: העבודות המשותפות, על גושאי-לימוד בדרך כלל, שכמה מהן הגיעו, בחדאי-ההשפעתו הבלתי-מבוטלת של המורה-הצייר, לרמתן של יצירות אמנות בעלות רמה אמנותית אסתטית צרופה.

"יצירתו של הילד הינה אמנות בפני עצמה", אמרה מירה פרידמן, ספרנית המוזיאון, שעסקה בהכנת התערוכה. "אם נפקח את עינינו ואת ליבותינו, נגלה בציורי ה ילדים עולם מלא ונפלא, עולם של חוס וחן ילדותי ורגש-אמנותי טהור, ראשוני ובלתי-פגום." דברים אלה התאמתו במלואם, במאות הציורים המוצגים לראיה: עולם הדמיון וההזיה, עולמות רחוקים מתוך ספרי ה גיאוגרפיה, מחזות היסטוריים מתוך ספרי הלימוד ונופים מרהיבים מתוך מחזות ה שקיעה והזריחה, החורף והקיץ של העמק, הגליל והנגב הישראליים.

חוויה ותודעה. אולם אחדות-נושאים זו של נופים ויבשות רחוקות, בידיהם מחויקות המכחול של קיבוצאים בני שמונה ושתיים-עשרה, נעלמת כלא-היתה, בעת שהמורה-הצייר עוקר אותם מתוך עולם הדמיון ומורה להם להעביר את כשרון הביטוי הציורי שלהם אל גושאי היום-יומי. אז מרכיבים ילדי הקיבוץ הארצי של השומר ה צעיר משקפים אחרים לגמרי מאלה של ילדי איחוד הקיבוצים, השוכנים בקיבוץ ה שכן, מעבר לכביש.

כי בה בשעה שילדי השומר-הצעיר מציינים נושאים כמו ילד במעברה, בית חרושת בעיר ופועלים, שומרים ילדי איחוד-הקיבוצים על מכחולם לכל יודים כבסיבתם הקרובה, על

מציירים כפר אינדיאני, ריקוד נושי, ופילים בג'ונגל.

אך אם לגבי הנושאים חלוקות הדעות בין רבייה-מכחול, הרי לגבי מידת הכשרון וה גישה לנושא, אין ההבדלים רבים כל כך בין ילדי הורמים השונים. התערוכה ה מוצגת בימים אלה כעידה, כי אמנם השיגו מורי הציור של החינוך המשותף את מטרתם: הכשרת הקרקע הפוריה לה צמחו וקליטתו של דור אמנים חדש בישראל, ראל, אמנים בני הארץ שינקו את השראתם מתוך הריחם ותודעתם הישראליות האמיתית, ולא ממקורות היניקה הוריים של דור האמנים הנוכחי.

מאחורי הקלעים

דובינר על הבמה

ההצגה האחרונה של תיאטרון קאמרי באולם מוגרבי נערכה בשבוע שעבר. כצעד ראשון בניסיון ההתאוששות הכללית של התיאטרון, החליטה ההנהלה לקצץ בהרכב הלהקה, לפטר מספר ניכר של שחקנים ועובדי-במה. השלב הראשון: חיטול ההצגות במוגרב. את מקומם של אנשי קאמרי יתפשו, כנראה, שחקני תיאטרון זירה. עם הצגת-הקופה המצליחה שלהם: מוישה הינטיאסור... לחקת חפני טומימח של יעקוב (ג'וקי) ארקין, שבה וחוזרת לתחיה, ג'וקי אליו הצטרפו כמה משחקני הצעירים של קאמרי, ביניהם הי

"חומות יריחו" - עבודת בני 12-13, כפרסאלד

ניגודים אישיים -

"כפר נושי" - עבודת בני 11, בית-אלמא

בתוך זרם שוסף -